

Всі інші молокозаводи Тернопільської області працюють в межах своїх можливостей.

Зокрема, «Кременецький сирзавод» закупляє молоко у населення Кременецького, Шумського, Лановецького, Збаразького районах Тернопільської області, а також Дубнівського району Рівненської області. Реалізував свою продукцію по всій території України, Білорусії та Росії. Проте з певними політичними подіями, реалізація продукції обмежилася лише на території України.

Молочні підприємства мають свою ієрархію в територіальній організації. Виділяють такі рівні :

1. Великі;
2. Середні;
3. Малі.

До потужних заводів великого рівня належить «Тернопільський молокозавод», який є головним заводом області. Завдяки своїм німецьким технологіям «FRESH MILK TECHNOLOGY», (що перекладається як "Свіже молоко") з очистки молока з подальшою низькотемпературною пастеризацією - забезпечує високу якість молока. Цей молокозавод можна впевнено віднести до підприємства великого рівня, адже щоб забезпечити щоденну доставку в регіони, відкрито перші філії у Львові, Івано-Франківську, Рівному та Стрию. Зараз підприємство налічує 13 власних торговельних представництв у західних областях та у місті Київ, планується також відкриття представництв в інших регіонах.

ПрАТ "Тернопільський молокозавод" працює без дистриб'юторів та посередників, аби контролювати усі етапи – від фермерського господарства до доставки продукції.

До середнього рівня можна з впевненістю віднести Борщівський сирзавод та Товариство з Обмеженою відповідальністю «Кременецьке молоко». Велика площа території Борщівського сирзаводу та нове устаткування сприяють розвитку сирзаводу. Підприємство прагне до збільшення асортименту продукції. Тому в майбутньому, можна припустити, що Борщівський сир завод підніметься на вищий рівень свого розвитку.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Шумський маслозавод» належать до низького рівня в ієрархії одиниць територіальної організації.

Шумський маслозавод не може піднятися на вищий рівень через невелику площу території підприємства і застаріле обладнання. Цей завод займається лише виробництвом казеїну і масла, а нещодавно його переробили на прийомно-сепараторний пункт, який займається збором та переробкою молока для передачі останнього на Кременецький молокозавод.

Висновки. Отже, У межах Тернопільської області активно діють багато молочних та молокопереробних підприємств. Одне з головних і найбільш відомих - Приватне акціонерне товариство «Тернопільський молокозавод», який переробляє близько 250-350 тонн молока в день. Він належить до потужних заводів великого рівня. Слід також відмітити про важливість Борщівського сирзаводу, що знаходиться у м. Борщів, Борщівського району, Тернопільської області. Активно діє вже майже 20 років. Основні галузі спеціалізації – виробництву сиру, масла та перероблення молока. Донедавна у м. Шумську працювало Товариство з обмеженою відповідальністю «Шумський маслозавод». Проте, нещодавно його переробили на прийомно-сепараторний пункт, який займається збором та переробкою молока.

ЛІТЕРАТУРА

1. Пархомець М. К. Організаційно-економічні основи розвитку молокопродуктового підкомплексу в ринкових умовах : [Монографія.] – Тернопіль: Економічна думка, 2005. – 346 с.
2. Пархомець М. К. Економічний механізм розвитку молокопродуктового підкомплексу АПК Західного регіону України. – Тернопіль: Економічна думка, 2001. – 328 с.
3. Пархомець М. К. Молокопродуктовий підкомплекс, його особливості та економічне значення для розвитку АПК Західного регіону України // Наукові записки: Зб. наук. праць кафедри ЕА ТАНГ. – Тернопіль: Економічна думка, 2000. – С. 33–38.
4. Нагірна В.П. Концепция географического исследования сельскохозяйственного производства для разработки территориальных и комплексных систем охраны природы / Методологические проблемы современной географии. - К.: Наук. думка, 1993.- С. 94-99.
5. Нагірна В.П. Концепция географического исследования сельскохозяйственного производства для разработки территориальных и комплексных систем охраны природы / Методологические проблемы современной географии. - К.: Наук. думка, 1993.- С. 94-99.

Кулик М.

Науковий керівник – проф. Сивий М.Я.

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Мета статті: охарактеризувати особливості реформування середньої освіти, зокрема створення нової української школи

Виклад основного матеріалу. Проблемою, яка потребує розв'язання, є суттєве погіршення якості загальної середньої освіти протягом 1992—2016 років, що є наслідком ряду таких факторів:

- зниження рівня оплати праці вчителя;

- незадовільне матеріально-технічне забезпечення шкіл;
- бюрократизація системи управління освітою;
- застарілі зміст освіти та методики викладання.

Нова українська школа (НУШ) – це ключова реформа Міністерства освіти і науки, Концепція якої була схвалена урядом у грудні 2016 року. Головна мета – створити школу, у якій буде приємно навчатись і яка даватиме учням не тільки знання, як це відбувається зараз, а й вміння застосовувати їх у житті.

Метою Концепції є забезпечення проведення докорінної та системної реформи загальної середньої освіти за такими напрямками:

- ухвалення нових державних стандартів загальної середньої освіти, розроблених з урахуванням компетентностей, необхідних для успішної самореалізації особистості;
- запровадження нового принципу педагогіки партнерства, що ґрунтується на співпраці учня, вчителя і батьків;
- підвищення мотивації вчителя шляхом підвищення рівня оплати його праці, надання академічної свободи та стимулювання до професійного зростання;
- запровадження принципу дитиноцентризму (орієнтація на потреби учня);
- удосконалення процесу виховання;
- створення нової структури школи, що дасть змогу засвоїти новий зміст освіти і набути ключових компетентностей, необхідних для успішної самореалізації особистості;
- децентралізація та ефективне управління загальною середньою освітою, що сприятиме реальній автономії школи;
- створення необхідних умов для навчання учнів безпосередньо за місцем їх проживання, зокрема у сільській місцевості, або забезпечення регулярного підвезення до шкіл [2].

НУШ – це школа, до якої приємно ходити учням. Тут прислухаються до їхньої думки, вчать критично мислити, не боятись висловлювати власну думку та бути відповідальними громадянами. Водночас батькам теж подобається відвідувати цю школу, адже тут панують співпраця та взаєморозуміння. Замість запам'ятовування фактів та визначень понять, учні набуватимуть компетентностей. Це – динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність. Тобто формується ядро знань, на яке будуть накладатись уміння цими знаннями користуватися, цінності та навички, що знадобляться випускникам української школи в професійному та приватному житті.

Реалізація Концепції займе тривалий час, тому її розділили на три етапи протягом 2017—2029 років, адже неможливо швидко змінити освітню традицію, що плекалася в Україні протягом десятків років. Проте зміни вже розпочались і Міністерство освіти і науки робить усе, аби вони були незворотними. До першого етапу входить ряд завдань на 2017-2018 р., більша половина з яких уже зроблена. У вересні 2017 року було ухвалено новий закон «Про освіту», який регулює основні засади нової освітньої системи. На черзі – ухвалення нового закону «Про загальну середню освіту», в якому буде більш детально розкрито зміни, та затвердження нового Державного стандарту початкової освіти, утворення опорних шкіл у громадах, підвищення заробітної плати вчителів шляхом збільшення ставок (окладів) у Єдиній тарифній сітці на два розряди та ін.

Саме цей Стандарт у 2017/2018 навчальному році апробують у двох перших класах опорної школи у Підволочиській громаді та в 100 школах по всій Україні. Уже зараз ці першокласники навчаються по-новому: опановують знання та навички через діяльність, а під час ранкового кола вчать висловлювати свої думки і почуття та слухати інших. З 2018/2019 навчального року по-новому вчитимуться всі першокласники України.

На другому етапі (2019—2022 роки) передбачається: розробити, затвердити (2019 рік) та запровадити (2022 рік) новий державний стандарт базової середньої освіти з урахуванням компетентностей, необхідних для успішної самореалізації особистості; створити нову систему підвищення кваліфікації вчителів і керівників шкіл; провести інвентаризацію шкіл та закладів професійної освіти для створення мережі профільних шкіл; забезпечити якісне вивчення іноземних мов у профільній школі відповідно до Стратегії сталого розвитку “Україна-2020”; сформувати мережу опорних шкіл базового рівня; розробити професійні стандарти педагогічної діяльності вчителя; створити мережу установ незалежної сертифікації вчителів; створити регіональні органи з питань забезпечення якості освіти; створити систему внутрішнього забезпечення якості освіти у школах (2022 рік); створити систему незалежного оцінювання результатів навчання за курс базової середньої освіти.

На третьому етапі (2023—2029 роки) передбачається: розробити, затвердити (2023 рік) та запровадити (2027—2029 роки) новий державний стандарт профільної освіти з урахуванням компетентностей, необхідних для успішної самореалізації особистості, що сприятиме створенню передумов для скорочення тривалості (навантаження) бакалаврських програм вищої освіти в середньому на 45 кредитів; сформувати мережу

профільних шкіл (2025 рік); створити систему незалежного оцінювання випускників профільної школи професійного спрямування [2].

Учитель – це людина, на якій тримається реформа. Без неї чи нього будь-які зміни будуть неможливими, тому один з головних принципів НУШ – умотивований учитель. Це означає, – сприяти його професійному та особистому зростанню, а також підвищувати його соціальний статус.

Міністерство освіти і науки пропонуватиме типові навчальні програми, проте будь-який учитель чи авторська група зможуть їх доповнювати або створювати свої. Учитель тепер обмежений лише Державним стандартом. У цьому документі окреслено результати: що мають знати та вміти учні, закінчивши певний етап навчання. Натомість, як дійти до цих результатів, учитель визначатиме сам [3].

Реформування структури загальної середньої освіти передбачає перехід до 12-річної середньої школи із трирічною профільною школою академічного або професійного спрямування. Профільна школа академічного спрямування сприятиме забезпеченню поглибленого вивчення окремих шкільних предметів з урахуванням здібностей та освітніх потреб учнів і продовженню їх навчання у вищих навчальних закладах, а професійного спрямування – здобуттю першої професії та можливості вступу до вищих навчальних закладів [3].

Метою повної загальної середньої освіти є всебічний розвиток, виховання і соціалізація особистості, яка здатна до життя в суспільстві та цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації, відповідальності, трудової діяльності та громадянської активності.

Досягнення цієї мети забезпечується шляхом формування ключових компетентностей, необхідних кожній сучасній людині для успішної життєдіяльності: вільне володіння державною мовою; здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами; математична компетентність; компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій; інноваційність; екологічна компетентність; інформаційно-комунікаційна компетентність; навчання впродовж життя; культурна компетентність; підприємливість та фінансова грамотність; інші компетентності, передбачені стандартом освіти [1].

За експертними оцінками, найбільш успішними на ринку праці в найближчій перспективі будуть фахівці, які вміють навчатися впродовж життя, критично мислити, ставити цілі та досягати їх, працювати в команді, спілкуватися в багатокультурному середовищі та володіють іншими вміннями [2].

Висновки. Отже, проведення докорінної реформи загальної середньої освіти сприятиме подоланню негативних тенденцій, забезпеченню соціальної рівності та згуртованості, економічного розвитку і конкурентоспроможності держави. Реформування змісту загальної середньої освіти передбачає розроблення принципово нових державних стандартів загальної середньої освіти, які повинні ґрунтуватися на компетентнісному та особистісно-орієнтованому підході до навчання, враховувати вікові особливості психофізичного розвитку учнів, передбачати здобуття ними умінь і навичок, необхідних для успішної самореалізації в професійній діяльності, особистому житті, громадській активності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 року.
2. Концепція реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року.
3. Постанова КМУ № 87 від 21.02.2018 року «Про затвердження Державного стандарту початкової освіти».

Загорська Ю.

Науковий керівник – доц. Янковська Л. В.

ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ВЕЛИКОГАЇВСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Землекористування – система господарського та іншого використання землі, що склалась у країні під дією об'єктивних чинників або запроваджена державою [4, с.120].

Земля є основою людського існування, що визначає її важливу роль у процесі соціально–економічного розвитку суспільства. Здійснення масштабних земельних перетворень на величезних територіях зумовило виникнення проблем соціального, економічного і екологічного характеру.

Мета статті полягає в аналізі структури землекористування Великогаївської територіальної громади.

Актуальність дослідження зумовлена тим, що Українська держава сьогодні переживає еколого–економічну кризу, що виникла через непродуману політику в сфері використання природних ресурсів та охорони навколишнього природного середовища. Вона полягала в намаганні одержати максимальну вигоду від використання ресурсів при мінімальних затратах на реалізацію заходів зі збереження та відтворення природно–ресурсного потенціалу території.

Споживацьке ставлення до природних ресурсів призвело до того, що в більшості регіонів України антропогенне навантаження на природні системи та їх антропогенна перетвореність досягли критичної